

Daniel Kitabı - Numara 176

İlahi Vahiy ve Nihai Uyanış: Daniel'in Görümüne İlişkin İçgörüler

Jeff Pippenger

2024-04-06

Daniel kitabının onuncu bölümünde Cebrail, Daniel kitabının tam yorumunu Tanrı'nın son günlerdeki halkına sunma işini yerine getiriyor. Daniel, Tanrı'nın son günlerdeki halkını temsil eder; bu halk, Vahiy kitabında yüz kırk dört bin olarak adlandırılır. Buna göre, yüz kırk dört bin, Daniel kitabının dokuzuncu bölümünde Daniel tarafından temsil edildiği gibi, uyanıp dağıtılmış olduklarını fark ederler. Ayrıca, ebedî kaderlerinin belirleneceği büyük sınavın canavarın heykeli sınavı olduğunu da anlarlar; bu sınav, mühürlenmelerinden önce ve Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar yasasıyla sınama süresi kapanmadan önce gerçekleşir. 18 Temmuz 2020'de uğradıkları hayal kırıklığı nedeniyle yas tutmaktadırlar ve bu hâlde iken, Yeşaya kitabının altıncı bölümünde temsil edildiği gibi, onlara En Kutsal Yer'deki Mesih gösterilir.

O görüm, hem Daniel'in hem de Yeşaya'nın tasvir ettikleri biçimiyle, Yüceliğin Rabbi'nin huzurunda bozulmuş durumlarını görmelerini sağlar ve ikisi de toza kadar alçaltılır. Ardından Yeşaya, Tanrı'nın halkına kimi göndereceği sorusunu duyar ve gönüllü olur, ama önce arındırılır.

Ben de dedim: Vay halime! Çünkü mahvoldum; çünkü ben dudakları kirli bir adamım ve dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum; çünkü gözlerim Kral'ı, Orduların Rabbi'ni gördü. Sonra seraflardan biri, elinde maşayla sunaktan aldığı kızgın bir kömür olduğu halde bana doğru uçtu; onu ağzıma deşirdi ve dedi: İşte bu dudaklarına dokundu; suçun kaldırıldı ve günahın arındırıldı. Ayrıca Rab'bin sesini işittim: Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek? Ben de dedim: İşte ben buradayım; beni gönder. Yeşaya 6:5-8.

Yeşaya, sunaktan alınan bir közle arındırıldı; Daniel ise, göreni baktığı surete dönüştüren, ayna niteliğindeki bir görümü seyrederek arındırıldı. Yeşaya'ya, işiten ama işitmeyen, gören ama görmeyen bir halka mesajı götürmesi söylenir.

Ve dedi: Git ve bu halka de ki: Duyun, ama anlamayın; görün, ama kavramayın. Bu halkın yüreğini duyarsızlaştır, kulaklarını ağırlaştır ve gözlerini kapa; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla duyar, yürekleriyle anlar, döner ve şifa bulurlar. Yeşaya 6:9, 10.

Yeşaya, anlayıp algılamayan insanlarla ne kadar süre etkileşimde bulunması gerektiğini bilmek ister, bu yüzden "ne kadar süre?" diye sorar.

Ben de, "Ya Rab, ne zamana dek?" dedim. O da cevap verdi: "Kentler oturanı kalmayıp harap oluncaya, evlerde insan kalmayıncaya ve ülke bütünüyle ıssız kalıncaya kadar; Rab insanları uzaklara sürünceye ve ülkenin ortasında büyük bir terk edilmişlik oluncaya dek." Yeşaya 6:11, 12.

Son günlerde Kutsal Kitap peygamberliğinin konusu olan ülke, Pazar yasasına ilişkin ulusal dinden dönme nedeniyle ulusal yıkım gerçekleştiğinde "tamamen harap edilen" Amerika Birleşik

Devletleri'dir. Daniel'in on birinci bölümünün kırk birinci ayeti, aynı bölümün on altıncı ayeti tarafından tipolojik olarak önceden gösterilmiştir. Kırk birinci ayette "ülkenin ortasında büyük bir terk edilmiş" "birçoğunun" devrilmesi olarak tanımlanır. İsa'nın insanlar arasında yaşarken, tartışıp duran Yahudilere hitap ederken atıfta bulunduğu Yeşaya'nın mesajı, önceden antlaşma halkı olmuş bir topluluk bir kenara bırakıldığında, onların kulaklarının anlamaz, gözlerinin algılamaz olduğunu bildirir. Yeşaya'nın mesajı, Laodikya Adventizmine yönelik son çağrıyı temsil eder; bu çağrı Pazar yasasında sona erer ve orada Laodikya Adventizmi Rab'bin ağzından kusulur.

O, görkemli ülkeye de girecek ve birçok ülke yıkıma uğrayacak; fakat şunlar onun elinden kurtulacak: Edom, Moav ve Ammonoğullarının ileri gelenleri. Daniel 11:41.

Yeşaya ve Daniel'e Laodikya'ya son çağrıyı sunma sorumluluğu verilmiştir; Daniel kitabının onuncu bölümünde ise kendisine üçüncü kez dokunulduğunda bu görev için güçlendirilir.

Sonra yine bir insan görünümünde olan biri geldi ve bana dokundu, beni güçlendirdi ve şöyle dedi: Ey çok sevilen adam, korkma; esenlik sana olsun; güçlü ol, evet, güçlü ol. O bana konuştuktan sonra güçlendim ve dedim: Efendim konuşsun; çünkü beni güçlendirdin. Daniel 10:18, 19.

Daniel, Mikail'in onuncu bölümde indiği sırada anladığı mesajı vermesi için güçlendirildi. Yeşaya'ya, Pazar Yasası'na kadar bu mesajı vermesi gerektiği bildirildi. Pazar Yasası sırasında geriye kalan bir topluluk kurulacaktı.

O zaman ben, "Ya Rab, ne zamana kadar?" dedim. O da şöyle yanıtladı: Kentler ıssız kalıp içinde oturan kalmayınca, evlerde insan bulunmayınca ve ülke bütünüyle viran oluncaya dek; Rab insanları uzaklara sürünceye ve ülkenin ortasında büyük bir terk edilmiş oluncaya dek. Ama yine de içinde bir onda bir kalacak; geri dönecek ve tüketilecektir: yapraklarını döktüklerinde özleri içlerinde olan terebint ve meşe gibi; kutsal tohum da onun özü olacaktır. Yeşaya 6:11-13.

"Ülkenin ortasında büyük bir terk edilmiş" olduğunda (Pazar yasasında), "özü" "kutsal tohum" olan bir "onda bir" kendini gösterecekti. "Onda bir" diye çevrilen İbranice kelimenin kökü "öşür"dür. Rab, Pazar yasasında "geri dönmüş" bir "öşre" sahip olacaktır.

Toprağın tüm onda biri — ister toprağın tohumundan, ister ağacın meyvesinden olsun — RAB'be aittir; RAB için kutsaldır. Bir kimse onda birlerinden herhangi bir şeyi geri satın almak isterse, ona beşte birini daha eklemelidir. Sığır sürüsünün ya da davar sürüsünün ondasıyla ilgili olarak da: değnek altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal olacaktır. Levililer 27:30-32.

"Geri dönen" "onda bir" Rab için kutsaldır ve Rab'bin payıdır.

Çünkü Rab'bin payı halkıdır; Yakup onun payına düşen mirastır. Tesniye 32:9.

Pazar günü yasasından önce geri dönenler, ilk hayal kırıklığını yaşamış olan ve Yeremya tarafından temsil edilenlerdir; Rab onlara, eğer geri dönerlerse, Rab'bin ağzı ya da Rab'bin sözcüleri olacaklarına söz vermişti.

Sözlerini buldum ve yedim; sözün bana yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu; çünkü adınla çağrılıyorum, ey orduların Tanrısı RAB. Alaycıların topluluğunda oturmam, sevinmedim; elinden dolayı tek başıma oturdum; çünkü beni gazapla doldurdun. Acım neden sürekli, iyileşmeyi reddeden yarım neden onulmaz? Bana tümünden bir yalancı gibi mi olacaksın, kuruyan sular gibi mi? Bunun için RAB şöyle diyor: Eğer geri dönersen, seni yine getireceğim ve huzurumda duracaksın; değerli olanı değersiz olandan çıkarırsan, benim ağzım gibi olacaksın. Bırak onlar sana dönsün; ama sen onlara dönme. Bu halka karşı seni sağlam bir tunç duvar yapacağım; sana karşı savaşıacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve seni kurtarıp özgür kılmak için seninleyim, diyor RAB. Seni kötülerin elinden kurtaracağım, seni zalimlerin elinden kurtaracağım. Yeremya 15:16-21.

Yeşaya'nın tanıklığında geri dönen bakiye yahut onda birlik kısım yenilecekti; çünkü onlara Tanrı'nın mesajı verilmişti ve O'nun Sözü yenilmeliydi. Onlar Tanrı'nın ağzı olacak kimselerdi ve bunu yapmakla, kurtuluş arayanlar tarafından yenilmesi gereken Tanrı Sözü'nü sunacaklardı. Yeremya "alaycılar topluluğu"nda oturmam; çünkü Daniel'de olduğu gibi, görüşümü gördüğünde "alaycılar topluluğu" kaçtı. Yeremya, Tanrı'nın kendisine yalan söylediğini düşünmüştü; zira Tanrı'nın eli, Millerci tarihte 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığına ve son günlerde 18 Temmuz 2020'ye izin vermişti. Yeremya için vaat, eğer "geri dönerse" idi; ve Yeşaya'nın pasajında "onda bir" "geri döner."

Eğer Yeremya "geri dönerse", Yeşaya'nın "onda biri"ne dahildir; bu kutsaldır ve Rab'bin payıdır; "substance" onların içindedir. İbranice "substance" sözcüğü bir sütun anlamına gelir ve bir "sütun" haline getirilmek, Filadelfyalılara verilen vaattir.

Yenen kişiyi Tanrımın tapınağında bir sütun yapacağım; bir daha oradan çıkmayacak. Onun üzerine Tanrımın adını, Tanrımın kenti olan Tanrımdan gökten inen Yeni Kudüs'ün adını ve kendi yeni adım yazacağım. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Vahiy 3:12, 13.

"Direk", yani onların "öz"ü, ilahlık ile insanlığın birleşimini temsil eder; zira Mesih, mabedi ayakta tutan "direk"tir.

Bu umutsuzluk hâlindeyken, zihnimde derin bir iz bırakan bir rüya gördüm. Rüyamda bir tapınak gördüm; birçok kişi oraya akın ediyordu. Zaman sona erdiğinde yalnızca o tapınağa sığınanlar kurtulacaktı. Dışarıda kalanların hepsi ebediyen mahvolacaktı. Kendi yollarına gidip gelen dışarıdaki kalabalıklar, tapınağa girenlerle alay ediyor, onları küçümsüyor ve bu kurtuluş planının kurnazca bir aldatmaca olduğunu, aslında kaçınılacak hiçbir tehlike bulunmadığını söylüyorlardı. Hatta bazılarının içeriye aceleyle girmesini önlemek için onları yakalıyorlardı.

Alay edilmekten korktuğum için, kalabalık dağılana kadar ya da onlar tarafından fark edilmeden içeri girebileceğim ana dek beklemenin en iyisi olacağını düşündüm. Ama sayıları azalacağına arttı ve çok geç kalmaktan korkarak alelacele evimden çıktım, kalabalığı yara yara ilerledim. Tapınağa ulaşma telaşıyla beni saran kalabalığı fark etmedim, aldırmadım da. Binaya girince, o uçsuz bucaksız tapınağın tek bir devasa sütun tarafından taşındığını ve bu sütuna paramparça edilmiş, kanlar içinde bir kuzunun bağlanmış olduğunu gördüm. Orada bulunan bizler, bu kuzunun bizim yüzümüzden parçalanıp hırpalandığını biliyor gibiydik. Tapınağa giren herkes onun önüne gelip günahlarını itiraf etmek zorundaydı.

Kuzunun hemen önünde, üzerlerinde çok mutlu görünen bir topluluğun oturduğu yüksek koltuklar vardı. Cennetin ışığı yüzlerine vuruyormuş gibi görünüyordu; Tanrı'yı övüyor ve meleklerin müziğini andıran sevinçli şükran ilahileri söylüyorlardı. Bunlar, kuzunun huzuruna gelmiş, günahlarını itiraf etmiş, bağışlanmış ve şimdi müjdeli bir olayı sevinçli bir beklenti içinde bekleyenlerdi.

"Binaya girdikten sonra bile beni bir korku ve bu insanların önünde kendimi alçaltmam gerektiğine dair bir utanç duygusu kapladı. Ama ilerlemeye mecburmuşum gibi hissediyor, kuzunun karşısına geçebilmek için sütunun etrafından yavaşça dolanıyordum; derken bir boru sesi duyuldu, tapınak sarsıldı, toplanmış azizlerden zafer çığlıkları yükseldi, korkunç bir parlaklık binayı aydınlattı, sonra her şey zifiri bir karanlığa büründü. O mutlu insanlar parlaklıkla birlikte ortadan kaybolmuştu ve ben gecenin sessiz dehşetinde yapayalnız kalmıştım. Zihnimin ıstırabı içinde uyandım ve rüya gördüğüme kendimi güçlükle ikna edebildim. Bana öyle geldi ki yazgım kesinleşmişti; Rab'bin Ruhu beni terk etmişti ve bir daha asla geri dönmeyecekti." Tanıklıklar, 1. cilt, 27.

Geri dönen o "onda bir"in içinde bulunan "öz", tapınağı ayakta tutan "sütun"dur. Daniel, sütuna asılmış Kuzu'nun nedensel görünümünü gördü ve Kuzu "sütun"du. Daniel o büyük görümü gördüğünde, sütunun suretine dönüştü; aynı şekilde Yeşaya'nın "onda biri"nin içinde de "öz" (sütun) vardır ve bu öz, tapınağa girmek isteyen herkes tarafından "yenmelidir". Tapınağa girip özü yiyenler, ülkede büyük bir terk ediş olduğunda, Pazar yasası sırasında yükseltelen sancağın mesajına cevap veren Tanrı'nın öteki sürüsüdür. "Kutsal tohum", yani Yeşaya'nın özü, dünyanın kuruluşundan beri boğazlanan Kuzu'dur.

Geri dönen onda bir, Pazar yasasında Filadelfya ile Laodikya arasındaki ayrılık ebediyen kesinleştiğinde, kötülerin elinden kurtarılacaktır; o zaman da birçoğu yıkıma uğrayacaktır. Yıkılanlar, anlamayan kötüler olarak tanımlanır. Geri dönen onda bir ayrıca zalimin elinden de kurtarılacaktır; çünkü canavarın işaretini almayacaktır.

Rab Tanrı şöyle diyor: Ben de Mısır'ın kalabalığını Babil kralı Nebuchadrezzar'ın eliyle sona erdireceğim. Kendisi ve onunla birlikte halkı — ulusların en dehşetlileri — ülkeyi yok etmek için getirilecekler; ve Mısır'a karşı kılıçlarını çekip ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar. İrmakları kurutacağım ve ülkeyi kötülerin eline satacağım; ve ülkeyi ve içindeki her şeyi yabancıların eliyle viran edeceğim. Ben, Rab, bunu söyledim. Yeşaya 30:10-12.

"Ulusların dehşetlisi", kuzey kralının vekil ordusudur. Pazar yasasında yükseltelen sancak, akılsız ya da kötü bakirelerin elinden kurtarılır; ayrıca ulusların dehşetlisinin elinden de kurtarılır. Burada ele aldığımız husus şudur: İşıya, Daniel, Yeremya, Hezekiel ve Yuhanna'nın tümü, 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığından geri dönen yüz kırk dört binlerin dirilişini ve güçlendirilmesini temsil etmek üzere kullanılmaktadır. Daniel'in son görünümünde, Hiddekel Irmağı yanında verilen görünümde, Daniel'e Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün hem içsel hem de dışsal görümleri anlayışı verilir ve o, bu mesajı sunmak üzere güçlendirilir.

İçsel ve dışsal mesaj, onuncu ayette başın ya da "kalenin" peygamberlikteki tanımıyla bir araya getirilir; bu tanım, şu anda Putin tarafından yürütülmekte olan Ukrayna savaşını teşhis eder. Baş

tanımlayan bu anahtarın içsel ve dışsal bir uygulaması vardır ve bu savaşın başlangıcı, her iki başın da peygamberliğin konusu hâline geldiği dönemi işaret eder. Rusya olarak kale ya da baş, üçüncü vekâlet savaşına götüren ikinci vekâlet savaşını tanımlar; bu da, on beşinci ayette Panium savaşıyla örneklendirildiği üzere, III. Dünya Savaşı'nın başlangıcını işaret eder.

On altıncı ayet Pazar yasağıdır; bu nedenle, on birinci ve on ikinci ayetlerde temsil edildiği üzere, Ukrayna savaşının başladığı 2014'ten Pazar yasağına kadar, Tanrı'nın halkının mühürlenmesiyle ilgili son iş tamamlanır. Daniel kitabının on birinci bölümündeki Cebrail'in yorumu, Tanrı'nın halkını kutsayan ya da mühürleyen mesajı temsil eder. Bu gerçeği kaçırmak, her şeyi kaçırmaktır. Mührü açılan peygamberlik, Vahiy kitabında İsa Mesih'in Vahiy olarak adlandırılır ve Vahiy kitabı onun lütuf kapısının kapanmasından hemen önce mühürünün açıldığını belirtir; bu, Daniel kitabından belirli bir pasajdır.

Ve bana dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Haksızlık eden yine haksızlık etsin; murdar olan yine murdar olsun; doğru olan yine doğru olsun; kutsal olan yine kutsal olsun. Vahiy 22:10, 11.

Son günlerde, son peygamberliğin mührünün açıldığı belirli bir zaman vardır; çünkü ayet, “vakit yakındır” demektir. Vahiy'in son bölümünde yer alan bu ifadenin aynısı, birinci bölümde de bulunmaktadır.

İsa Mesih'in Vahiy; Tanrı bunu O'na, kullarına yakın zamanda olması gereken şeyleri göstermek için verdi; O da bunu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi. Yuhanna, Tanrı'nın sözüne, İsa Mesih'in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Bu peygamberliğin sözlerini okuyan ve işitenler ve onda yazılı olanları tutan ne mutludur! Çünkü vakit yakındır. Vahiy 1:1-3

İki yüz yirmi ve dolayısıyla yirmi iki, İlahiyatın insanlıkla birleşiminin simgeleridir; ve yüz kırk dört binin mühürlenmesi olan üçüncü meleğin son işi, on bakire meselinin peygamberlik bağlamı içinde gerçekleştirilir. Son günlerin akıllı bakireleri, ilk hayal kırıklıklarını 18 Temmuz 2020'de yaşadılar ve 2001'de mühürleme süreci başladıktan yirmi iki yıl sonra, 2023 yılının Temmuz ayına kadar, Vahiy kitabının on birinci bölümündeki sokakta duran ölü kemikler gibi dağılmış halde kaldılar. “Vakit o zaman yakındır” ve Rab o zaman, mesajı Cebrail'den almış, Cebrail'in de onu Mesih'ten, Mesih'in de Baba'dan almış olduğu bir “çölde ses”i ayağa kaldırdı.

Ses daha sonra kiliselere mesajı göndermeye başladı ve okunup ve/veya dinlenebilecek şekilde elektronik ortamda iletildi; şu anda altmıştan fazla dilde. Mührü açılan peygamberlik sözünün bölümü, yani o mesaj, Daniel kitabında bulunur.

Mühürlenmiş kitap Vahiy değil, Daniel'in son günlerle ilgili peygamberliğinin o kısmıdır. Melek şöyle buyurdu: “Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı son zaman gelinceye dek mühürle.” Daniel 12:4. Elçilerin İşleri, 585.

Daniel'in peygamberliğinin “son günlerle ilgili bölümü” kırkıncı ayettir. Bu sadece kırkıncı ayet değildir; 1989'daki sonun zamanından sonra ve kırk birinci ayetteki Pazar yasağından önce temsil edilen, kırkıncı ayetin bir bölümüdür. Ayetin bizzat içinde zikredilmeyen kırkıncı ayetin tarihi, son

günlerle ilgili olup mühürlenmiş olan peygamberliğin bölümüdür ve 2023 Temmuz'undan beri görmeyi ve işitmeyi seçenler için mührü açılmaktadır.

Kırkinci ayet, 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşünün ardından gelen tarihe, kırk birinci ayetteki Pazar yasasına kadar, ilişkin herhangi bir kayıt içermez; ancak diğer peygamberlik çizgilerinin üzerine kurulacağı peygamberlik zeminini sağlar. Satır üzerine satır metodolojisinin son yağmur metodolojisi olduğunu görüp duymak istemeyenler, kırkinci ayetin gizli tarihini görme yetisine sahip değillerdir; ve bu tarih, Cebrail'in Yuhanna ve Daniel'e yorumlamak için geldiği İsa Mesih'in Vahyi'dir.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Berea'da Pavlus, Mesih'in Müjdesi'ni duyurmak için Yahudilerin havrasına giderek yine hizmetine başladı. Onlar hakkında şöyle der: 'Bunlar, Selanik'tekilerden daha soyluydu; çünkü sözü büyük bir istekle kabul ettiler ve bu şeylerin böyle olup olmadığını görmek için Kutsal Yazıları her gün incelediler. Bu nedenle onların birçoğu iman etti; ayrıca Grek olan saygın kadınlardan ve erkeklerden de azımsanmayacak kadar çok kişi iman etti.'

Gerçeğin sunulmasında, samimiyetle doğrudan olmak isteyenler Kutsal Yazılar'ı titizlikle araştırmaya uyandırılacaklardır. Bu, Berea'daki elçilerin çalışmalarının doğurduğu sonuçlara benzer sonuçlar üretecektir. Ama bugünlerde gerçeği vaaz edenler, Berealıların tam tersi olan birçok kişiyle karşılaşılıyor. Kendilerine sunulan öğretiyi çürütemezler; yine de lehine sunulan kanıtları araştırma konusunda son derece isteksizlik sergilerler ve bunun gerçek olsa bile onu bu şekilde kabul edip etmemelerinin pek de önem taşımadığını varsayarlar. Eski imanlarının ve geleneklerinin kendileri için yeterince iyi olduğunu düşünürler. Ama dünyaya bir mesajla elçilerini gönderen Rab, kullarının sözlerine nasıl davrandıkları konusunda halkı sorumlu tutacaktır. Tanrı, kendilerine sunulan ışığa göre (bu onlara açık olsun ya da olmasın) herkesi yargılayacaktır. Berealılar gibi araştırmak onların görevidir. Rab, peygamber Hoşea aracılığıyla şöyle der: 'Halkım bilgi yokluğundan ötürü yok oluyor; sen bilgiyi reddettiğin için ben de seni reddedeceğim.'

"Berealıların zihinleri önyargıyla daralmamıştı ve havarilerin vaaz ettiği gerçekleri araştırmaya ve kabul etmeye istekliydiler. Eğer çağımızın insanları, Kutsal Yazıları her gün araştırmada ve kendilerine getirilen mesajları orada yazılı olanlarla karşılaştırmada asil Berealıların örneğini izleselerdi, bugün bir kişinin bulunduğu yerde binlercesi Tanrı'nın yasasına sadık olurdu. Ama Tanrı'yı sevdiğini söyleyenlerin çoğu yanlıştan gerçeğe dönmek istemiyor ve son günlerin hoş giden masallarına sıkı sıkıya sarılıyorlar. Yanlış zihinleri kör eder ve insanı Tanrı'dan uzaklaştırır; oysa gerçek zihne ışık, ruha hayat verir." Pavlus'un Yaşamından Kesitler, 87, 88.